

Prof. dr hab. n. med. Dagmara Mirowska-Guzel

(ur. 1974 r. w Łodzi), w 1999 r. ukończyła Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Łodzi (obecnie Uniwersytet Medyczny w Łodzi), od 2000 r., zatrudniona w Katedrze i Zakładzie Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, od 2013 r. kieruje Katedrą i Zakładem.

Obroniła pracę doktorską w 2002 r. w Akademii Medycznej w Warszawie (obecnie Warszawski Uniwersytet Medyczny – WUM), w 2009 r. uzyskała stopień dr hab. n. med., w 2014 r. tytuł profesora. Jest specjalistą neurologiem i farmakologiem klinicznym.

W latach 2002 oraz 2005-2006 przebywała na stypendium naukowym Europejskiego Towarzystwa Neurologicznego (ENS) oraz Europejskiej Federacji Towarzystw Neurologicznych (EFNS) w Instytucie Psychiatrycznym Maxa-Plancka w Monachium (łącznie 9 miesięcy). W latach 2013-2018 była konsultantem wojewódzkim w dziedzinie farmakologii klinicznej w województwie

mazowieckim. Jest członkiem Interdyscyplinarnego Zespołu doradczego do spraw finansowania międzynarodowej współpracy naukowej przy Ministrze Edukacji i Nauki (od 2019 r.), przewodniczącą Komitetu Terapii i Nauk o Leku Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2020-2023. W latach 2020-2023 była przewodniczącą Wydziału V Nauk Lekarskich Towarzystwa Naukowego Warszawskiego (TNW), w latach 2012-2014 i od 2016 r. jest członkiem zarządu TNW, od 14 listopada 2023 r. prezesem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. Jest także prezesem-elektem Polskiego Towarzystwa Farmakologii Klinicznej i Terapii (od 2019 r.). Ponadto jest członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Farmakologicznego oraz Sekcji Stwardnienia Rozsianego i Neuroimmunologii Polskiego Towarzystwa Neurologicznego (kadencja 2021-2024). Wiceprezes Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego (od 2023 r.). W 2022 r. została powołana jako ekspert do Komisji Ewaluacji Nauki do oceny osiągnięć w ramach ewaluacji jakości działalności naukowej Ministerstwa Edukacji i Nauki, a w 2023 r. jako ekspert Zespołu ds. Świadczeń z Funduszu Kompensacyjnego Badań Klinicznych przy Rzeczniku Praw Pacjenta. Od 2020 r. należy do Zespołu Języka Medycznego (obecnie Zespołu Języka w Medycynie) Rady Języka Polskiego przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Jest członkiem rady naukowej Polskiego Towarzystwa Bezpiecznej Farmakoterapii. Jest także przewodniczącą zespołu ekspertów ds. akredytacji do prowadzenia specjalizacji w dziedzinie farmakologii klinicznej, członkiem zespołu ds. opracowania programu specjalizacji w dziedzinie farmakologii klinicznej i członkiem komisji przeprowadzającej egzamin specjalizacyjny w tej dziedzinie.

Jej zainteresowania naukowe wiążą się z farmakoterapią chorób autoimmunologicznych ośrodkowego układu nerwowego, ze szczególnym uwzględnieniem stwardnienia rozsianego. Od 2016 r. należy do grona ekspertów tworzących i publikujących polskie rekomendacje diagnostyki i leczenia tej choroby (do tej pory ukazało się 5 publikacji zaleceń, kolejne 2 są na etapie przygotowywania). Była także zaangażowana w badania mające na celu określenie zmian w charakterystyce demograficznej i klinicznej chorych na stwardnienie rozsiane na przestrzeni 30 lat, w odniesieniu do zmieniających się kryteriów diagnostycznych choroby. Na tej podstawie powstała rozprawa doktorska, której była promotorem. Nurt działań naukowych obejmuje także badanie zmian neuropreżaktywności w ośrodkowym układzie nerwowym oraz zachowania zwierząt w modelach doświadczalnych pod wpływem leków i innych substancji, w tym pochodzenia roślinnego o potencjale terapeutycznym. Pozwala to uzupełniać informację na temat ośrodkowych mechanizmów działania, w tym także wyjaśniać mechanizmy wybranych działań niepożądanych. Ten zakres aktywności naukowej jest bezpośrednio związany z zainteresowaniem tematyką bezpieczeństwa farmakoterapii, zarówno w obszarze przedklinicznym, jak i klinicznym, ze szczególnym uwzględnieniem badań porejestacyjnych.

Wśród osiągnięć dydaktycznych za najważniejsze należy uznać uczestniczenie w pracach międzynarodowego zespołu ekspertów w celu określenia ujednoczonych efektów kształcenia w zakresie farmakologii klinicznej i terapii dla uczelni medycznych w Europie. Ponadto, od wielu lat aktywnie uczestniczy w działalności gremiów i komisji macierzystej jednostki między innymi jako członek komisji rekrutacyjnej na studia doktoranckie (obecnie do Szkoły Doktorskiej) i przewodnicząca rady programowej ds. przedmiotów przedklinicznych Wydziału Lekarskiego WUM. Od 2016 r. jest redaktorem naczelnym uczelnianego czasopisma „Medycyna Dydaktyka Wychowanie”. Od 2024 r. jest pełnomocnikiem Rektora ds. równego traktowania w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym.

Przewodniczy zespołowi ekspertów ds. zaopiniowania danych o spełnianiu przed jednostką warunków uprawniających do ubiegania się o akredytację szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie farmakologii klinicznej.

Jest promotorem 11 obronionych rozpraw doktorskich, 4 kolejne są w toku. W czasie kierowania przez nią Katedrą i Zakładem Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej WUM 1 osoba uzyskała tytuł profesora, 11 – stopień doktora habilitowanego, 20 – stopień doktora nauk medycznych.

Jest autorką i współautorką 146 publikacji recenzowanych o łącznym współczynniku oddziaływania (IF) ponad 246 punktów, cytowanych 2353 (2057 bez autocytowań, Scopus) oraz 1325 razy (1239 bez autocytowań, Web of Science), wskaźnik Hirscha 24 (Scopus), 22 (Web of Science).

Działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną łączy z działalnością lekarską – pracuje w Poradni Przyklinicznej Instytutu Psychiatrii i Neurologii (2008-2019 i od 2023 r.)